

†

DANKBAAR AANDENKEN AAN

ZUSTER JOSEPHINE

(Marie VAN DE CAPELLE)

geboren te Nederbrakel op 5 juli 1896,
geprofest in de Priorij Hunnegem
op 7 februari 1924,
en overleden op 1 augustus 1979,
gesterkt door de ziekenzalving.

Vrij onverwacht is onze goede en eenvoudige zuster Josephine gestorven, na amper drie dagen ziekbed, stil en rustig zoals zij altijd geweest is.

Goedheid en eenvoud kenmerkten inderdaad heel haar leven. Als meisje thuis heeft zij zorgvol geholpen bij de opvoeding van de andere kinderen. En in het klooster heeft ze zich een heel leven ingezet in nederig eenvoudig dienstwerk : lange jaren vervulde ze, niettegenstaande haar tere gezondheid, met de grootste vanzelfsprekendheid de zware opdracht van de keuken voor de kloostergemeenschap en de vele leerlingen van Hunnegem, en ook bij de verzorging van de jongste internen droeg ze elke dag haar deel bij. Als die opdrachten te zwaar geworden waren voor haar hoge leeftijd, bleef ze toch meehelpen in de vele huishoudelijke karweitjes die er in een gemeenschap wel altijd te doen zijn.

Zuster Josephine was ook zeer vroom. Niettegenstaande haar drukke bezigheden nam zij het woord van St.-Paulus ter harte : gij moet altijd bidden. Ze was met haar hart bij de Heer, haar vertrouwde Vriend en Meester, en bij al zijn heiligen. Graag woonde zij de H. Mis bij en heel bijzonder bad zij vrouwvol tot de Lieve Vrouwe, de Patrones van de Priorij.

Bij dat alles was ze ook de lieve medezuster die met iedereen zacht en vredevol omging, die voor iedereen goed was. En als later de handicap van de doofheid het gesprek bemoeilijkte, toch bleef haar vriendelijkheid en goedheid lichten doorheen haar hele manier van doen.

Vredig is ze ook gestorven, bewust tot de laatste momenten, met een attente en dankbare blik voor de zusters en familieleden die haar kwamen bezoeken en bijstaan; meelevend en meeprevelend bij de toediening van de ziekenzalving en bij de gebeden die aan haar ziekbed gezegd werden.

Vroeg in de morgen, bij het lichten van de dag is zij van ons heengegaan. Het doet ons denken aan het verrijzenisuur van de Heer zelf. Ook voor haar was de dood geen droefenis of ondergang, alleen een nauwe poort waar ze rustig doorheen ging naar de Stad van de toekomst, naar de opstanding voor een leven in Gods licht. Zij die zo dikwijls en voor zovelen de maaltijd bereidde, wordt nu genodigd aan het gastmaal van de Hemel. Voor Zuster Josephine is de dood thuiskomst en verheffing in het Koninkrijk waar God haar voor altijd tegentreedt.

Gezegend zijt Gij, God,
Vader van onze Heer Jezus Christus.
Wij geloven dat door alles heen
Uw liefde het laatste woord zal hebben
en dat het leven sterker is dan de dood.
Wil Uw barmhartigheid en goedheid tonen
voor onze Zuster Josephine.
Laat haar delen in het verrijzissenleven
van Jezus, Uw Zoon,
en laat haar bij U wonen
met Maria, de Moeder van de Kerk,
de Moeder van het dierbare Hunnegem,
met St.-Jozef, St.-Benedictus en al
Uw heiligen,
voor alle eeuwigheid.

Moeder Prioros en de Zusters van Hunnegem,
de familie VAN DE CAPELLE-D'HAEYER
denken U voor uw medeleven en meevoelen,
en vooral voor Uw meebidden.

Lijden...
de derde dag verrijzen.

RVN.

Drukk. L. L. Puyver - Drakel Printed in Belgium